

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ EDWARD DOHERTY

ΧΑΡΙΝ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΗΣ

(Η μεγαλοφυξία του Άβραμ Λίνκολν)

ΥΧΑΙΑ, μιά μέρα, βρέθηκα στην πόλι Φόρτ-Ουάιν της πολιτείας Ίνδιάνας. Θέλησα λοιπόν να επισκεφθώ τὸ περίφημο μουσείο της, τὸ ἀφιερωμένο ἀποκλειστικά στὴ ζωὴ καὶ στὴν ἔθνικὴ καὶ πολιτικὴ δράσι τοῦ Ἀβραάμ Λίνκολν : Τοῦ μεγάλου δηλαδή αὐτοῦ ἀναμορφωτοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας, ὁ ὁποῖος ἐχηρμάτισε καὶ πρόεδρος της.

Ὁ κοσμητὸς τοῦ Μουσείου, δόκτωρ Λούις Οὐόρνερ, μὲ φέχτηκε εὐγενικά. Τριγυρῶντας μαζί τις ἀπέραντες αἰθούσες τοῦ μουσείου, μοῦ ἐξήγησε τὰ ἀναριθμήτα ἀντικείμενα ποὺ βρισκόντουσαν στοὺς τοίχους ἢ στὰς προθήκες, ὅλα σχετιὰ μὲ τὴ ζωὴ τοῦ ἀλημονήτου καὶ ἱερέστου ἐκείνου πολιτικοῦ ἀνδρός. Καὶ τέλος, δίνοντάς μου ἓνα μεγάλο « Ἀλμπουμ » αὐτογράφων, σημειώσεων, ἐπιστολῶν καὶ τ.ο.π. τοῦ πολυκλαύστου προέδρου, μὲ ἄφησε μονάχον στὴν αἴθουσα νὰ τὰ περιεργασθῶ.

Σαφηνά, κα' ἐνὸ ξεφάλλικα μὲ ἰερὴ συγκίνησι τὸ « Ἀλμπουμ », τὸ βιβλίον μου ἔχενε ἐπάνω σὺ μὲ ἐπιστολῆ. Ὁ λεπτὸς γυναικεῖος χαρακτῆρας τῶν γραμμάτων της τράβηξε ἀμέσως τὴν προσοχή μου.

Ἀρχισα νὰ τὴν διαβάσω :

« Πρὸς τὸν ἐντιμότατο Ἀβραάμ Λίνκολν
Πρόεδρο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς
Ἐν Βάσιγκτων, 5 Ἀπριλίου 1864.

Ἀξιότιμε κύριε,

Ὡ, ἦταν μιά ἐπιστολὴ νεωφῆς κοπέλλας !.. Τὸ γραφί, κερνασιασμένο περὶ ἀπὸ τὴν πολικαρία, τριμμένο σχεδόν, μῆτρις σὰν λείψανον ἱερῶ περισημένων καλῶν ἐποχῶν, περισημένον μεγαλίον, περισημένης ὀδῆς ἔθνικῆς κα' ἀτομικῆς. Ἐχε ἰσογραφεὶ : « Μις Κ. Ν... », αὐτὴ ἡ ἐπιστολή. Κάποια κοπέλλα τὴν εἶχε γράφει, ποὺ θὰ λεγόταν Ἰωσὺς Καρλόττα, Κάσα, Κελία, μὰ ἰσως καὶ Κινθία. Τώρα βέβαια θὰ εἶνε πεθαμένη ἀσφαλῶς κα' αὐτὴ, γιατί' ἀπ' τὸ 1864 ὡς τώρα ἔχον — ἄλλοιον ! — περῆσαι τόσα χρόνια !..

Μὰ ἄς ἀρήσω τις ὀνειροπολήσεις μου κα' ἄς δῶ τί ἔγραφε στὸν Ἀνώτατο Ἀρχοντα τῶν Κράτους ἡ ἀπλοῦς, ἡ ἀφελῆς ἐκείνη « Μις Κ... Ν... ». Ἀρχισα λοιπὸν νὰ διαβάσω πάλι :

« Ἐντιμότατε κύριε,

Πολλὲς ὥρες, ξέρετε, καὶ πολλὰς ἡμέρας δίστασα, ὅσο ν' ἀποφασίσω νὰ σὰς γράψω. Ἐλμος, θεώρησα καλὸ νὰ σὰς ἐκμυστηρῶ τὶς θλίψεις μου καὶ τὴ μεγάλη μου στενοχωρία. Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ μὲνα καὶ γιὰ τὸν μέλλοντα σύζυγόν μου....

Χαιρομύλιασα ἀδελὰ μου καὶ σκέφτηκα ὅτι ποὺδ' ἴσως φ' ἀπασιόλησαν ἰσως τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἢ θλίψεις κα' ἡ στενοχωρία μιάς μικροῦλας ἀγνωστῆς κα' ἀνώνυμης εἰς, ἔρπον ἡ μάλιστα ἐπέροκατο περὶ αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ μέλλοντος συζύγου της !

Ἀλλὰ ἄς προχωρήσωμε στὴ σημαντικὴν ἐπιστολὴ τῆς ἀπλοῦς κοπέλλας :

«... Ὁ μέλλον σύζυγός μου λοιπὸν, εἶνε στρατιώτης, ἐντιμότατε κύριε πρόεδρε. Ἐχομε ἀρραβωνιασθῆ ἀπὸ κάμποσα χρόνια πρὶν. Μὰ δὲν μπορούμε ἀκόμη νὰ παντρευτοῦμε. Νά, πέρσι, τὸν Ἰούλιον τοῦ 1863, ἀρρώστησε καὶ τὸν πήγαον στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο. Κάθησε κάμποσους μῆνες ἐκεῖ καὶ βγήκε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1863. Κι' ἐνὸ θὰ τὸν ἔστειλαν στὸ σύνταγμα τοῦ πάλι, ὡστόσο τὸν ἔστειλαν ἐδῶ γιὰ νὰ ψηφίσω, μιά ποὺ ἦσαν ἡ ἐκλογές. »

Ὡ, τὸν ἀνδρῆο στρατιώτη !.. Τύχη ποὺ τὴν εἶχε, τελουστάντων !.. Ἐνὸ περιμένε ὁ καιμένος νὰ τὸν ξανασταθίσον στὸ σύνταγμα του, νὰ ξαναβρεθῆ πάλι στὴ φωτιὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ πολέμου, ἀντίθετα, ἡ καλὴ του τύχη τὸν στέλνε, στὸ Βάσιγκτων !.. Κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του, κοντὰ στοῖς δικούς της !.. Ἀχ, εὐλογημένες ἐκλογές ! Πρὸς χάριν σας ὁ φαντασμός αὐτὸς θ' ἄλλοιη λίγα φιλία μὲ τὴν καλὴν του, θὰ φρά καὶ θὰ παῖ φαγητὰ ἐλεεινά, θὰ διηρηθῆ χθεσινῆς ἀνδρογαθίας τὸν στίς μάχης — ἐνὸ ἡ μικροῦλα τὸν εἶς Κ... Ν... » θὰ τὸν κλαυθρῆ κλεφτὰ ! — κα' οἱ δικοὶ του θὰ τὸν κνιτῶν καὶ θὰ τὸν θαμιάων !..

Ἄς παρῶναιφω θῶς αὐτὰ τὰ δεινὰ μου πάλι, κα' ἄς προχωρήσω στὴν ἀνάγνωσί μου :

« Μιά λοιπὸν ποὺ ἦρθε ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου ἔτσι ἀνέλπιστα, κύριε πρόεδρε, ἀποφασίσαμε νὰ παντρευτοῦμε κιόλας. Μὰ, πράγμα παράξενον, ἐντιμότατε... Ὁ πατέρας μου ἀρχισα νὰ φέρνῃ χιλίες δυσκολίες ! »

Ἄχ, τὸν μοχθηρὸ πατέρα τῆς μικροῦλας εἰς Κ. Ν... ! Τὸν φαντάζομαι μὲ φανοῖτες, σὰν ἕναν στεφνὸν γαιοκτιμῶνα, ποὺ ἰσως θὰ βίωσιν τὴν κόρη του μικρὴ γιὰ ἡμῶς, ἢ ποὺ ἰσως δὲν τοῦ ἀρέσει τώρα ὁ καιμένος ὁ στρατιώτης !.. Μήπως ἀραγε τοῦ χτίπησε στὸ μάτι κανένας καλύτερος γαμπρός ;..

Κι' ἡ ἐπιστολὴ ἐξασκολοῦναι :

« Ἐτσι, ὁ δυστυχὸς ἀρραβωνιαστικὸς μου ξαναγύρισε πάλι στὸ σύνταγμα τοῦ μονὸς — κι' ὄχι διπλῶς, ὅπως τὰ λογαριάσαμε — ἐντιμότατε ! Ἐκλαφα πολὺ. Ἄν δὲν μὰς ληψηθῆτε ἐσεῖς, θὰ φύγω καὶ θὰ πάω κοντὰ του. Θὰ γίνουμ ἕνα παράνομον ἀνδρόνυον, δίχως ὁ παπὰς νὰ εὐλογῆ τὴν ἐνωσίμας. Ληψηθῆτε μας, ἐντιμότατε. Δότε μὲ ἀδεια στὸν ἀρραβωνιαστικὸ μου, νὰ ῥθῆ ἐδῶ, μήπως μπορούμε μὰ καὶ κανονίσωμὲς τὰ πράγματα μὲ τὸν πατέρα μου. »

Ἀσφαλῶς, ἡ μικροῦλα τὰ γράφει αὐτὰ κενρὰ, καὶ κωλοκλειδωμένη στὸ δωμάτιό της... Θὰ κλαίει... Οἱ θόρυβοι ἔξω στὴ σάλα ἢ στὸ διάδρομον θὰ τὴν κνῶνεν νὰ τινάζεται τρομαγμένη... Ἄχ, πότε θὰ τελειώσῃ περὶ, αὐτὴ ἡ ἐπιστολὴ τῆς ;

Καὶ τελειώνει ἔτσι :

« Ἐλπίζω, ἐντιμότατε, καὶ παρακαλῶ τὸ Θεὸ κι' ἐσὰς, νὰ μὲ ληψηθῆτε ! Μὴν πετάξετε μὲ περιφρόνησι τὴν ἐπιστολὴν μου. Ἐχῶ καὶ πατέρα, καὶ μητέρα, καὶ πολλὰς φίλες, καὶ τὸν ἀγαπημένον μου ἀρραβωνιαστικόν. Κι' ὅλοι αὐτοὶ θὰ καταλυθηθῶν ποὺ θὰ πεθῶν. Καὶ θὰ πεθῶν ἀσφαλῶς, ἂν δὲν μὲ ληψηθῆτε καὶ δὲν δώσετε ἀδεια στὸν ἀγαπημένον μου. »

Ἦ φραχὴ μικροῦλα !.. Ποὺς ξέρεῖ σὲ τί... μὰ ;... Ἐχε κα' ὁ στεφνογαρο !.. Ἄς τὸ διαβάσωμε κα' αὐτό :

« Ὁ στρατιώτης γιὰ τὸν ὁποῖο σὰς μιλάω, ἐντιμότατε, λέγεται Α... Δ... Γ... Εἶνε στὸ 1400 σύνταγμα, 1ῃ Ταξιαρχία, 1ῃ Μεραρχία, 2ο Σῶμα Στρατοῦ, στὴ στρατιὰ τοῦ Ποτομάκι. Καὶ μὲ συγχωρεῖτε, ἐντιμότατε, ποὺ σὰς γράφω ἐγὼ ἡ ἴδια. Ὁ ἀρραβωνιαστικὸς μου δὲν μπορεῖ νὰ σὰς γράψῃ ὁ ἴδιος, λέει, γιατί' ἀπαγορεύει ὁ κανονισμός νὰ γράφουν ὁ στρατιωτικὸ γιὰ ἀδελφες στὴν Κυβέρνησι. Ὄστε κἀνε μου, σὰς παρακαλῶ τὴν χάρι, καὶ δότε του μὲ ἀδεια. Πρόκειται γιὰ τὴν εὐτυχία μας, βλέπετε, κι' ὁ Θεὸς νὰ σὰς φωτίσῃ ἐσὰς, πρὸ ἔγω ἀκουστὰ πολλὰ γιὰ τὴν κωλοκλειδωμένην σας, νὰ μὰς ληψηθῆτε. »

Βασίζομαι στὴν ἀπόφασί σας, ἐντιμότατε, καὶ διατελῶ εὐπειθῆς δοῦλη σας,

Μις Κ. Ν... »

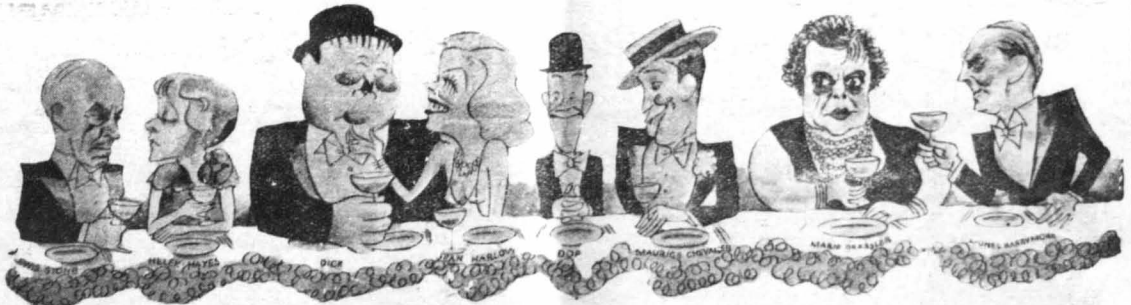
Ἄ, μὰ ἦταν τραγικὴ ἡ κατάστασις, γιὰ τὴν καιμένη τὴν κοπέλλα, καὶ τραγικὴ ἐπίσης καὶ γιὰ τὸν στρατιώτη, τὸν καλὸ της !

Ἦταν ὅμως τραγικὴ καὶ γιὰ τὸν Ἀνώτατο Ἀρχοντα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν.

Ὅλα τὸν πολεμοῦσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Στὸς γηραλέους ὄμιον τοῦ σίκωνε τὴν εὐθύνῃ τῆς τύχης ὀλοκλήρου τῆς Συμπολιτείας ! Ὁ ἀρχιστρατήγος τοῦ Γκράντ ἀγωνίζεταν στὴ Βιργίνια τὸν ἐπὶ τῶν δλων ἀγῶνας, ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν ! Καὶ ζητοῦσε ἀπὸ τὸν ἱερέστο Πρόεδρον τοῦ Ἀβραάμ Λίνκολν διαρκῶς ἀνδρες, διαρκῶς στρατῶ, διαρκῶς πυρομαχικά !..

Καὶ τὸ Κογκρέσσο, ἀντὶ νὰ ὑποβοηθῆ τις μεγαλειότητες, ἀλλὰ κα' ἀγανοῦτες προσπάθειες — ἰπὲρ Πατριδὸς καὶ κοινῆς σωτηρίας — τοῦ προέδρου του, τὸν ἀντιπολιτευόμενον ταπεινὰ κα' ἀνανδρα, ἀπὸ μικροκομματικῶς ὑπολογισμούς !.. Ἦ Κινδερνισσις, κα' αὐτὴ ἀκόμη μαχόμενον ἡμισυαῶδες ἐναντίον τοῦ λευκοῦ καὶ μεγάλου Προέδρου !.. Ὁ λαὸς δυσσαρεστημένος ἐναντίον τοῦ Γκράντ,

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΟΥΝΤ ΚΑΙ ΣΤ' ΑΛΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ

Η ΖΩΗ, ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ, Η ΑΠΙΣΤΙΕΣ, ΟΙ ΓΑΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΖΥΓΙΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

(Ειδήσεις, πληροφορίες, κευτομελιές)

Για πρώτη φορά στο Χόλλυγουντ, ύστερ' από πολλά χρόνια, σημειώθηκε το ξηθί σκάνδαλο : Ένας Άμερικανός εκατομμυριούχος, ο Τζοελ Μάρτζορν, αποκτόνησε γιατί ή φίλη τον δέχθηκε να παίξη στον κινηματογράφο. Ναι, μη σάς φαίνεται παράξενο. Καθώς θα σάς εξηγήσουμε, ο Μάρτζορν είχε πολλά δικαιολογητικά για να προβή σ' αυτό το τραγικό διάδημά του. Ίδου πώς έχει αυτή ή δραματική ιστορία του.

Ο Μιστερ Μάρτζορν είχε ταξιδεύσει τόν παρασμένο χρόνο στα μαγευτικά νησιά τόν Χαβάι κ' είχε παραμείνει σ' αυτά τρεις μήνες, απολαμβάνοντας την άμορφή τής φύσεως και τούς χορούς τών γοητευτικών γυναικών τούς. Έκει όμως είχε την άτυχία να κάνει ή γνωριμία μιά; εξωμωική άμορφη Χαβαϊάνα, τήν οποία φυσικά δεν άργησε να έρωτευθή παράφορα. Το ειδικό τούς άμορ δεν φανταζόταν ποτέ ότι θα τόν έκανε να χάσει τόν μυλό του. Έτσι άρχισε να παραμελή τής επιχειρήσεως τού και να μην ενδιαφέρεται πια για τίποτε άλλο, παρά μόνο για τήν άγάπη τής γοητευτικής Χαβαϊάνας. Τόσο δέ ήταν ξετρελλωμένος μασός τής, ώστε τήν πήρε στή Νέα Ύορκη και τήν έγκατέστησε σ' ένα θαυμάσιο διαμέρισμα. Η Χαβαϊάνα ήταν περίφημη χορεύτρια. Κι' ένα βράδυ, που όλη ή εύθιμη συντροφιά τού μιστερ Μάρτζορν μίμ' να διασκεδάσει σ' ένα κέντρο τού Μπροντγουάι, ή φίλη τού, περιφρονημένη άπο τή σαμάνια, άρχισε να χορεύει μ' τόση τέχνη, ώστε όλοι ή θαμώνες τού κέντρου έκδοιούσταν.

Έκεινή τή βραδιά έπαιξε να βρισκείται εκεί πέρα κ' ένας άπό τούς καλύτερους άμπερσάορους τού Χόλλυγουντ. Κατάλαβε λοιπόν ότι αυτή ή Χαβαϊάνα ήταν δεική τού χορευτήσαν για τόν ρόλο τής χορευτριάς σ' ένα φιλμ «Ερωτικός Περίπατος». Και χωρίς να διστάσει, τήν άλλη μέρα κώλας, τήν έπισκέφθηκε σ' ένα διαμέριμά τής και τήν έπεισε να τόν άκολουθήσει σ'ό Χόλλυγουντ. Φαντασθήτε τώρα τήν άπέλασια τού δυστυχήμένου Μάρτζορν, όταν έλαβε τ' άποφαριστικό γράμμα τής λατρευτής τού. Δεν μύρωσε ν' άνθξή σ'ό χορευτικό τής και τόσο άπογοιευθηκε, ώστε φύτεψε μιά σφαίρα στήν καρδιά του. Μά ή Χαβαϊάνα ήταν τόσο ένδοξα κωμική άπό τούς καινούργιους θηαμόνους τής, που δεν πρόσεξε καθόλου τόν τραγικό τέλος τού φίλου τής. Κι' όταν μάλιστα τής είπαν ότι αυτή ή άποκτομία ήταν ή καλύτερη ρεζιλμία, που θα τήν έκανε διάσημη, τόσο εύχαριστήθηκε, ώστε έπτε σ'όν νέο προστάτη τής :

Ζωή του για να με...ρεζιλιάμη !... Τόν καιμένο τόν Τζοελ !...

Ένα άπό τά εξαιρετικά έργα τής έφειτενης παραγωγής προεβλήθη δώ και λίγες μέρες σ'ό κινηματοθέατρο «Παλλάς». Πρόκειται για τόν μεγάλο φιλμ τού Νηλ Άστερ, που είχε τόν περίεργο τίτλο «Μητρίτ-Τις». Σπάνια κινηματογραφικό έργο άπέδωσε τόσο ζωντανά ή μυστηριώδη ζωή τής Άπω Άνατολής και τόν τρόπο που νωθούσαν ο Έρωτικός, που είνε ύποχρεωμένοι να ζούν με τήν κίτρινη φίλη και να συναναστρέφονται τούς αίματικούς άνθρώπους με τά λοζά μάτια. Ο έρωτος μιάς Έθιωπιάς χαρίζε σ' αυτό τόν φιλμ δραματικές περιπέτειες άφάνταστον ένδιαφέροντος και τόν δραματικό τέλος τού συγκλονίζει κωμολοκτικώς τόν θεατή και τόν κάνει να παρασέχη ότι ή κίτρινη φίλη είνε τελείως διαφορετική και καινείς λευκής δεν μπορεί να τήν καταλάβη.

Όπως σάς άναφέρουμε και σέ προηγούμενο σημείωμά μας, ή Φρίνα Μπλαίκερ, σ'ό φιλμ «Ζουζού», δ' άναστατόση πάλι τούς Άθηνάους με τά τραγούδια τής, τους χορούς τής και τής σαργές, που είνε καιμένες άπο τήν περιπετειώδη ζωή τής στήν Εθιοπία. Έχτε διαβάσει τ' «Απομνημονεύματα» τής Μπλαίκερ ; Δεν ύπάρχει λοιπόν κατ' ασφαριστικό και κατ' άπό βιβλίο άπ' αυτό. Η ελλοκρίαία κ' ή άδιαντροπή τής Φρίνας είνε άληθινά πρωτοφανής. Δεν σέβεται κανέναν. Ούτε κ' άτόν άκούη τόν έαυτό τής. Συζητάει μασός τόν σάν να είνε κανένας περίεργος άγνωστος, και δέν δίνει μονόκληρο σ'ότε για τούς κριτικούς, σ'ότε για τής σημαντικώς γερουσιαστές. Μιλάει και γράφει όπως χορεύει : Αδύναμητα. Μερικοί τήν θεωρούν μιά ξεστοπιστή γυνίκα τού Χάρλεμ.

Άλλοι τήν νομίζουν μεγάλη καλλιτέχτρια. Ο φίλος τής όμοιος τήν άγαπούν ό,τι και να είνε. Ίν άπό περιεόνον μ' άνωτομονία να δούν τόν «Ζουζού», τόν πρώτο κινηματογραφικό έργο τής.

Ο συμπαιθικός Γάλλος ζέν - πρεμιέ τού κινηματογράφου Ανρ' Γκαρά

Ένα πραγματικό άριστοέργον είνε ή τελευταία δημονογία τού Μωρίς Σεβαλιέ, που έχει τίτλο Φοβί - Μπερζέρ. Ο σκηνοθέτης τού δέν λυπήθηκε σ'ότε λεφτά, σ'ότε κάποιος, σ'ότε να παρουσίαση μιά πολύ άμορφη θεαματική έπιθέωση. Για να καταλάβετε τί θα είνε αυτή ή νέα ταινία τού Μωρίς Σεβαλιέ, είν' άρκετό να σάς πουμε ότι λαβάνουν μέρος σ'ό φιλμ διακόσια κορίτσια, άπό τά πολ άμορφα, τού Νέου Κόσμου.

—Φαντασθήτε, ο Τζοελ μ' άγαπούσε τόσο πολύ, ώστε θύσισε τή

λυσσομανώσε κ' αυτός έναντίον τού Προέδρου, επειδή εκείνος έπέμεινε να τόν έξη άρχιστάρογγο, έχοντας πευίθειρα σ'ή στρατηγική άξία του.

Και... και τά νέα, έπιτόμο, άπό τόν μύθο, δέν ήσαν καθόλου εύχαρήτα : Ο έπαναστάτης νικούσαν διαρκώς.

Μέσα λοιπόν σ'ές τόσες άγωνίες τού γηραιού Άνωτάτου Άρχοντος, έχοτάν τώρα ένα άνόητο χωριστά άπό τόν Βάσιγκτον, κλείνοντας σ'ήν έπιστολή τού, για ένα φαντάρο, ποτόμιον εκεί κάτω, σ'ό μέτωπο, ζητούντας να τού δώσουν άδεια !..

Μά είνε να γελιά κανένας !..

Η έπιστολή αυτή, χωρίς να διαβατή ολόκληρη, ρίχτηκε ασφαλώς σ'ό καλάθι τών άχρήστων !..

Μά, όχι !.. Δεν ρίχτηκε σ'ό καλάθι τών άχρήστων !.. Ο σεβαστός και μεγάλος γέρον τή διάβασε ολόκληρη !..

Και ξερέτε τί έκανε ; Διαβάσε τήν ήμερομηνία τής έπιστολής τής κοπέλλας : Δεί 5 Άπριλίου 1864. Διαβάσε τώρα και τήν ιδιόχειρη σημείωση τού Δίνκολν, γραμμένη σ'όν πάσο μέρος τής έπιστολής :

«Προς τόν έντιμον ύπουργέιον τών Στρατιωτικών.

Νά σταλή με κάθε τρόπο ο στρατιώτης αυτός εις άδειαν. Η άδεια τού έγκρίνεται.

14 Άπριλίου 1864. Άδραμ Λίνκολν

Ναι, ότες ή άγωνίες, τά μαρτύρια και τά βάσανα τού Μεγάλου Γέροντος, παραφέρωσαν στήν ψυχή του, προσεμύον να παντρευτή ή εμής Κ.. Ν..» τόν καλό τής !..

EDWARD DOHERTY

Ξέρετε πότε ασθάνηκε τή μεγαλύτερη συγκίνηση τής ζωής τού ο Ραμόν Νοβάρο ;

Όταν ένα βράδυ, καθώς γυρίζε σ'ό ξενοδοχείο του, σ'ή Νέα Ύορκη, είνε με ά τέρτασια φωτεινή ρεζιλμία τού κινηματογράφου να διαρμηζή τ' όνομά του και τόν πρώτο τόν φιλμ. Τόση δέ ήταν ή συγκίνησή του, ώστε έπεσε καταγής κλάθιμος και χροαίστησαν δύο άφες κατόπιν για να τόν κάνουν ο γ' υατροί να συνέβη. Ένωσ'ετα καινείς δέν είχε καταλάβει τήν αίτία τής λυπηρίας του και όλος νόμισαν ότι είχε προέλθει άπο τήν υπεραπότοση. Κι' όμως, καθώς όμιολογεί ο Έδιος σ' ένα τελευταίο άρθρο του, είχε συγγενηθή έξαιρετικά, γιατί κατάλαβε ότι αυτός ο φταχός κ' άσημος Μεξικανός είχε γίνει πια ένας διάσημος εάστρας και θα μπορούσε να κέρνη εύτυχημένη τήν οικογένειά του, που μέχρι τότε θυστοχούσε.

Τόση ήταν ή φτώχεια τού Ραμόν Νοβάρο σ'ά πρώτα ήμέματα τής κορυφείας του, ώστε έκανε αιματηρές οικονομίες. Τότε ήταν άμορφή ένας άπλος κομπορικός. Κάθε βράδυ λαλούν πηγάνε με τά πόδια άπό τόν στούντιο σ'ήν κάμαρά του, δηλαδή σ'όσα δέκα χιλόμετρα, για να κήν οικονομία τά λίγα σέντς τού λεωφορείου. Για να ξεχρήση δέ τήν κόρη τής μέρας και τήν κορυφή τού θρόνου, τραγουδούσε άμορφα τραγούδια τής πατρίδος του, άδιακροήοντας για τόν κόσμο που σέκοταν για να τόν άκούση και να τόν χειροκροτήση !..

Η μίς Μάγιορ, μιά άπό τής καλύτερες βεντέτες τής «Μέτρος, εγκρίνει ένα συνταρακτικό φιλμ, μυστηριώδους ύποθέσεως.